

ชัยชนะเหนืออุปสรรคทั้งปวง!

4thQtr 2009

Vol 8 Issue 4

การต่อสู้เพื่อความยุติธรรมของหญิงสาวคนหนึ่ง- เรื่องราวของความกล้าอันเหลือเชื่อ- โดย ชูชาน อัลดีส

เมื่อความตั้งใจในการเผชิญต่อทุกสิ่งเข้าครอบคลุมนจิตใจของเธอ เธอตัดสินใจระงับคดีลงมา ด้วยพลังกำลังใจทั้งหมดที่เธอสามารถจะรวบรวมได้ พร้อมกับบอกลูกน้องของเธอไว้แบบอก เธอกระโจนออกจากรถมอเตอร์ไซด์ ของคนที่จับตัวเธอไว้

ด้วยการกระทำอย่างแรงของสอ กที่ซึ่งโครงการของเธอนักกิจกรรมชนชั้นกั้นเดียวกันนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการทวงกรรมอันยาวนานเมื่อหลายปีก่อน ที่มาเขาเขี่ยก็คือวันที่เธอตัดสินใจโดดลงมานั้นเธอก็ถูกกระทำอย่างรุนแรงเช่นเดียวกันอันเป็นสัญญาณว่ามีสิ่งอื่นที่ซ่อนเร้นอยู่เพื่อยุติการทวงกรรมนี้ เธอวิ่งหนีด้วยใจระทึก ความกลัวพุ่งขึ้นมาในทุกอณูของร่างกาย ในหัวของเธอเป็นป่วนไปด้วยเรื่องราวของชีวิตที่สับสน เธอวิ่งต่อไป บนถนนที่รถเดินทางเดียวอันแสนจะอึดใจ สะดุดบังแต่ด้วยความตั้งใจแน่วแน่ที่จะทิ้งความทรมาน และการครอบงำทั้งหลายเอาไว้เบื้องหลัง เมื่อไม่สามารถไล่ตามเหยื่อของตนในท่ามกลางการจราจรที่ติดขัดนั้นได้ ชายผู้แสนจะโอหังก็ได้เผชิญกับขืนและก็ช่วยมันไปมาด้วยความโกรธเกรี้ยวในอากาศที่แสนสวยของเมืองไทยในยามเย็น เธอหยุดครุ่นหนึ่งเพื่อพักหายใจ และเหลือใจของเธอว่าจะมีอันตรายใดคาตามหาหรือไม เธอมองไปที่กำแพงที่สายไปมานั้นกับสายตาที่ข้อมงด้วยความอาฆาตพยาบาทของเขา ทำให้เธอสะอึกใจเป็นอย่างมาก และตั้งใจจดจำไว้ในความทรงจำถึงหน้าตาของชายคนหนึ่งที่ทรมานเธอ และเธอก็รู้ว่ามันเป็นสิ่งทีเตือนเธอว่าอะไรจะเกิดขึ้นหากเธอกลับที่เธอกลับไปที่เขาอีก

หลังจากจบการศึกษาทางด้านศิลปะ และด้วยจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความฝันและการสร้างสรรค์ เอ็มเริ่มการเดินทางของเธอจากชนบทหนุ่มสาวที่ในอุรปริภังจะหากัน เธออยากจะทำให้อำนาจที่มีของเธอบริการจริงและคืนแดนมาเมื่อเธอได้รับการว่าจ้างให้เป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่ประเทศไทย “อะไรจะดีไปกว่า การที่รับค่าจ้างเพื่อสิทธิพิเศษในการเรียนรู้วิถีอันน่าอัศจรรย์ของโลกตะวันออก” เธอคิด

เอ็ม, รักการสอนหนังสือ อย่างไรก็ตามต่อมาไม่นานนัก อันสืบเนื่องมาจากกิจกรรมหลังการทำงานของเธอซึ่งทำให้ชีวิตเธอมีความสุขอย่างสิ้นเหลือเหนือความคาดหมาย นั่นคือการศึกษาศาสนาพุทธอย่างเต็มใจ การทำสมาธิ การเข้าเรียนศิลปะการป้องกันตัวแบบเซนอย่างเข้มงวดทุกวัน รวมไปถึงการเรียนรำกระบองไท้ในท่ามกลางเพลงแบบโบราณ ทำให้เธอมีความเพลิดเพลินใจในยามเย็น เธอยังเดินเล่นกับการที่ได้เป็น คิง.เจ. ที่สถานีวิทยุชุมชนแห่งหนึ่งด้วย เป็นการยากที่จะปะติดปะต่อเรื่องราวว่าเป็นไปได้อย่างไรที่เธอเปลี่ยนแปลงจากหญิงสาวที่รักอิสระ คล่องแคล่ว และเชื่อมั่น มาเป็นคนที่น่าหวาดทราวยกับสุนัขไว้ล่า ที่ถูกเลี้ยงเพียงเพื่อเอาไว้บริดคามความต้องการ เช่นเดียวกับกับพวกที่ชอบทำทารุณกรรมทั้งหลาย เขาเป็นคนที่มีเสน่ห์ มีความสามารถหลากหลาย และฉลาดคดจนในการล่อลวงเหยื่อ เขาปฏิบัติราวกับว่าไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้เขาหวั่นไหวได้ เขาเป็นเจ้าแห่งเวลาในโลกนี้ และสามารถควบคุมตนเองและชีวิตได้ ทำเป็นว่าตนเองศึกษาทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องทางด้านจิตวิญญาณ ตอนแรกเขาทำตนเป็นผู้ให้เงินสมเคราะห์แก่คนรับใช้ของเขาหลายครั้งเป็นแสดงความบุญญาและเพื่อทำให้เธอไว้วางใจ เขารับชมขบวนการล่อลวงเธอด้วย

“ความจริง” แห่งจิตวิญญาณ เพื่อสิ่งเธอเข้ามาในแววงของเขา - ในตำแหน่งนักศึกษามีเกียรติ ส่วนเขาคือ “ผู้ยิ่งใหญ่” ในความหมายทุกรูปแบบของคำนี้ ซึ่งเป็นที่นับถือบูชาในเรื่องมนตร์แห่งการรักษาของ

เขา และความชำนาญในการสอนหัตถเวช เขาก็ตัวเสมือนทาก เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยม และลูดอเชวิวลไปจากเธอ จากเล็ดเนื้อไปจนกระทั่งถึงระดับวิญญาณ ในที่สุดเธอก็ยอมแพ้ในชีวิต ด้วยความชำนาญในการโน้มน้ำหนักให้เธออินยอมลงชื่อเพื่อให้ตัวเธออยู่ภายใต้การปกครองของเขา การกระทำอันล้าช้านี้ เขาว่า เพื่อให้เธอมีระดับของจิตวิญญาณที่สูงขึ้นไป และเป็นกาอุทิศตน เพื่อพิสูจน์ความรักที่เธอมีต่อเขา นี่เป็นการกระทำของงอนกที่เรียกตนเองว่า “อาจารย์ของอาจารย์” ซึ่งเธอให้ความเคารพ มอบฉายาให้ว่า เป็น “ครูผู้ยิ่งใหญ่” แล้วเธอเป็นใครกันล่ะที่จะมาสงสัยในสิ่งที่เขาคิดกัน เธอเริ่มมองเห็น ความสงสัยที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการที่เธอได้รับการเตือนจากครอบครัว และเพื่อนฝูงนั้นได้สูญสิ้นไปเมื่อเธอเดินทางไปในฐานะผู้ทีเลือกโสทรธา กับกลุ่มผู้แสวงบุญร่วมกับเขาที่วัดต่างๆ และเธอได้เห็นพระแสดงอาการพรอ “ผู้ยิ่งใหญ่แห่งลวดเวร” เมื่อพวกเขาเริ่มใกล้ชิดกันทางกายเมื่อนั้นความเป็นผู้ยิ่งใหญ่เริ่มขึ้น เมื่อความพยายามในครั้งแรกทีจะต่อต้านการถูกทุบตีนั้นล้มเหลว เธอกลายเป็นผู้ชำนาญในการหลบหลีกเอาตัวรอดในครั้งต่อไปเมื่อเขาเกิดความเกรี้ยวกราด แต่สถานการณ์ที่เบาบางลงเช่นนั้นอยู่ได้ไม่นานนักก็สิ้นสุดลงอย่างรวดเร็วเพราะการกระทำของเขาซึ่งทวีความรุนแรงขึ้น เธอหนีอยู่อย่างปลอดภัยกว่าความจริงแล้วนี่คือโชคชะตาของเธอ เป็นกรรมของเธอเอง เธอคิดว่าหากเธอสามารถมีความอดทนกว่านี้ อดใจทนกว่านี้ อดทนต่อความมากกว่านี้ เป็นภรรยาที่ดีกว่านี้ หรืออาจจะเป็นแบบภรรยาของพรหมณ์ก็คากันที บางทีการขู่ขู่ ทุบตี และการทรมานนี้อาจจะยุติลงได้ อย่างน้อยที่สุดเธอก็หวังว่าจะจะได้ปรนนิบัติ เองใจ และทำให้เขาพอใจเพื่อเป็นการบรรเทาความรุนแรง และการทวงกรรมอันน่าอับอายขยหน้านี้จะได้ไม่กำเริบขึ้นมามีอีก เธอคืนไม่หลุด ไม่มีความสุข และสับสนในโลกแห่งความหวาดกลัว เธอพยายามที่จะแยกจากเขาและแม้แต่จะหนีไป แต่ความพยายามที่ไร้ผลเหล่านี้กลับยังทำให้เธอรู้สึกสิ้นหวังมากขึ้น เธอถูกกักบริเวณอยู่ในบ้านของเขา ถูกตัดขาดจากเพื่อนฝูงและครอบครัว ตั้งครกร์ และต่อมาเมื่อเธอให้กำเนิดทารกน้อยแก่เขา เธอจึงพยายามคืนวันที่จะสร้างความหมายที่เป็นไปไม่ได้ของคำว่าครอบครัว ด้วยความพยายามอย่างหมดใจเพื่อขอความช่วยเหลือเธอได้ฉ้อฉลนอนกนงานของเขา เพื่อนบ้าน หรือแม้แต่ตัวเธอทั้งที่ถึงสองครั้ง รวมทั้งคนของโรงพยาบาลให้ช่วยเหลือเธอในขณะที่พวกเขาถ่มขี้เย็บแผลให้เธอทั่วทั้งโลก และวัฒนธรรมของเขา เขาคือผู้ปกครองของบ้าน เธอเป็นเพียงแค่วิวโลกผู้ต่ำต้อย ที่อยู่ในความควบคุม และเป็นผู้รับใช้ เช่นนั้นทำให้ไม่มีใครสักคน หรือแม้แต่กลุ่มญาติที่จะสามารถช่วยเหลือได้ ต่อมา เอ็ม,รู้สึกหุดหู่ พยายามฮึดลุดน้อของเธอไว้อย่างใกล้ชิดเพื่อปกป้องเขา ในขณะที่เธอยังคงถูกทุบตีต่อไป เธอสงสัยเหลือเกินว่าเธอและลูกน้อยของเธอจะเป็นอย่างไรต่อไป

อะไรทำให้ผู้หญิงมีความกล้าที่จะหนีจากการควบคุมเช่นนี้? อะไรทำให้เธอเชื่อว่านี่ถึงที่สุดแล้ว? มีความหวังอยู่เพียงวันที่จะต่อสู้เพื่อตัวเอง แต่สิ่งที่ปลุกเธอให้ตื่นขึ้นมาต่อสู้ผ่านออกมาทางลุดน้อวัย 16 เดือนของเธอ ปรกติแล้วเมื่อเห็นแม่ถูกทุบตี ลุดน้อที่นางสาวสารจะร้องไห้คร่ำครวญปลอบเท่าไรก็ไม่หยุด แต่หลังจากที่เห็นบ้องงงจินดา จิตใจของหนูน้อยเริ่มที่จะเลขาชาต่อความป่าเถื่อนนี้ หลังจากที่เธอถูกทุบตีแบบนับศาลโทษอย่างรุนแรง เธอตระหนักในทันทีที่พันใดว่าลุดน้อของเธอมีการตอบรับที่แปลกไป หนูน้อยไม่ได้แคสขังร้องไห้ ไม่ได้มีปฏิกิริยาใดๆเลย ในขณะที่แม่นอนหมกมริ่ขยเรง บอบข่า และสะอึกสะอื้นอยู่

เด็กน้อยดินและตะเข้ามาหาและกดเธอไว้ราวกับว่าในโลกนี้โลกนี้โลกนี้ของเขานั้นไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย และนั่นทำให้เธอรู้สึกได้ แล้วความเชื่อมั่นปลุก

ก็เกิดขึ้นในใจของเธอว่า-ไม่ว่าจะอันตรายสักเพียงไหน ลุดน้อของเธอไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้ชมรับสังเวียนของความรุนแรงที่นำอับอายนี้ทุกวินาที แม้แต่จะเสี่ยงต่อการเจ็บตัว หรือในที่สุดเรียนรู้ที่จะทุบตีผู้หญิงคนอื่นต่อไป ด้วยทางเลือกเล็กๆที่สำคัญนั่นเอง เป็นที่มาของคำอธิษฐานเล็กๆ “หากมีสิ่งใดดี ศักสิทธิ์ หรือเป็นความสว่าง โปรดช่วยฉัน ช่วยลุดน้อของฉัน ช่วยให้เราลุดน้อออกไปได้ด้วย” เป็นเวลาหลายวันที่เธอพยายามขอให้สามีช่วยเหลือพาลุดน้อตัวนี้ออกไปหาหมอ ในขณะที่ที่จริงไปโดยมิลลุนั่งอยู่ตรงกลาง เรื่องไร้สาระทำให้เขาเกิดโมโหขึ้นมาแล้วเอาอกกระทุ้งเธอเฉียดลุดน้อไปนิดเดียว เธอตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำตามที่สัญญาไว้กับตัวเอง นั่นเองทำให้เธอต้องทำอะไรบ้างในคำอธิษฐาน เป็นการก้าวกระโดดครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต เธอกระโดดลงจากรถมอเตอร์ไซด์และยุติการทวงกรรมอันยาวนานนี้เสียที

ฉันรู้จักเธอมา 18 เดือนแล้ว เราพบกันที่บ้านพักลุดน้ออันเป็นที่พำนักสำหรับผู้หญิง และ เด็กที่ถูกทารุณกรรม ซึ่งฉันทำโครงการประจำอยู่ที่นั่น เธอคือใจที่ได้พูดภาษาอังกฤษกับคนคิววาบ่าง ไม่นานนักเธอก็กลายเป็นเพื่อนกัน เรามักจะร้องไห้ และหัวเราะด้วยกัน ฉันโมโหมากกับการที่เธอถูกทารุณกรรม และต้องทนทุกข์ทรมานเช่นนั้น ฉันรู้สึกเป็นเกียรติมากที่ได้รู้จักกับผู้หญิงที่มีความกล้าและค่อยๆเปิดเผยความลับอันเจ็บปวดที่ซ่อนอยู่ลึกๆในมุมมืดออกมา หลังจากที่ถูกกลืนกลืนลิดขี้ด และได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีทางด้านอารมณ์ของเธอ ฉันเป็นพยานได้เลยว่ามันเป็นเรื่องยากจริงๆที่จะเป็นไปได้สำหรับผู้หญิงที่เคยพบกับความทรมานอย่างใหญ่หลวงเช่นนั้น การที่เธอได้ผ่านความทุกข์ระทม กกล้า

เธอได้ยืนหยัดขึ้นเพื่อผู้หญิงอื่นๆ และเด็กๆ ด้วย การเสี่ยงและท้ายสุดสารพัดสิ่ง แม้แต่ระบบต่างๆ เธอ กลายเป็นคนใหม่ที่คิดว่าเดิมโลกผ่านกระบวนการนี้

เผชิญกับความกลัว นั่นทำให้เธอกลายเป็นนักสู้ ในขณะที่เธอเริ่มถูกบีบคั้นต่อไปเพื่ออนาคตของเธอและลุดน้อ เธอได้ค้นพบว่าเธอมีพลังที่สามารถจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อช่วยเหลือคนอื่นได้ เธอตัดสินใจที่จะเรียกร้องสิทธิของเธอ โดยยึดอย่างจริงจังต่อกฎหมายใหม่ที่แทบจะยังไม่ใช้บังคับตั้งแต่ผ่านสภาเมื่อปีที่แล้ว และประกาศชัั้นนี้คือกฎหมายครอบครัว ด้วยการกระทำเช่นนี้ที่ก่อหวังว่าจะเธอได้รับความยุติธรรม การปกป้อง และทำให้มีผลกระทบต่อผู้หญิงมักจะต้องทนทุกข์ทรมานอยู่เงียบๆกับการที่ถูกทารุณกรรมนานนับปี กฎหมายระบุไว้ว่าเป็นสำคัญว่าผู้ชายไม่สามารถใช้ความรุนแรง หรือข่มขืนสมาชิกในครอบครัว เธอฟ้องร้องต่อทั้ง 2 ศาลคือศาลครอบครัว และ ศาลอาญาตลอดเวลานับปีครึ่ง เธอต้องพยายามข่มความกลัวและความสิ้นหวังอันมืหมานั่น อย่างไรก็ดีเธอก็ลุดน้อขึ้นมาสู้อย่างกล้าหาญ หากการสนับสนุนในเรื่องนี้ และในขณะที่ทำนั้นเธอทำอย่างอ้อมอ้อมใจ กล้าเผชิญกับอคติทั้งหลาย ทนายที่ไมได้มีใจจะทำงาน รวมทั้งตำรวจและเจ้าหน้าที่อีกหลายคน อิงกว่านั้นคือในขณะที่กำลังมีปัญหารองภาษา และวัฒนธรรมที่รุนแรงอย่างหนักในสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ก็กลับมีปัญหานี้ไม่คาดคิดเช่นกันก็คือทัศนคติของสตรีคนอื่น ๆ เราคงใจมากเมื่อทนายด้านสิทธิมนุษยชนที่ทาคิดนี้รู้สึกว่ามีไม่ใช่ประเพณีนิยม และไม่ใช่ธรรมทีจะฟ้องร้องสามี / บิดา และนำเรื่องเช่นนี้ขึ้นมากล่าวที่ในศาลต่อหน้าธารกำนัล

จุดเด่นการไปเยี่ยมเหล่าชาวเขา

ดูซิว่าคุณแม่ทำอะไรให้หนู! เด็กหญิงเผ่า Hmong ไชว้กระโปรงชุดทำด้วยลูกปัดและทำด้วยมือ

School for life: จุดรวมตัวของเผ่าต่างๆ 6 เผ่าด้วยกัน

การเข้าถึงโรงเรียนชนบททุรกันดาร: เอ็งไม่เคยเข้าใจชาวต่างชาติเท่านี้มาก่อน เขามาจากเผ่ากะเหรี่ยง และพ่อแม่ของเขาได้หลบหนีความทุกข์ทรมานของการกดขี่ในบ้านเกิดแห่งพม่า และตอนนี้อยู่อย่างสันติในถิ่นชนบทแห่ง Saiyoke ในจังหวัดกาญจนบุรี ในเช้าวันอังคารอันสดใส เอ็ง และเพื่อนๆ ประหลาดใจเล็กน้อยที่คุณครูกล่าวให้ทุกคนรวมตัวกันที่ห้องอาหารของโรงเรียน เสียงดินแดนของเด็กๆ สงบลงอย่างกะทันหันเมื่อปีเตอร์แนะนำตัวเองและทักทายเด็กๆ เป็นส่วนตัว หลายคนรู้สึกเขินอายและหัวเราะคิกๆ อย่างอับอายเมื่อจับมือกับฝรั่งร่างใหญ่ จากนั้น ฝรั่งร่างใหญ่ขออาสาสมัคร แล้วไม่มีใครเคลื่อนไหวแต่อย่างใดทันทีทันใดนั้น เอ็ง ประหลาดใจเมื่อฝรั่งร่างใหญ่อยู่เคียงข้างเขาและชักชวนให้เขาขึ้นมาอยู่บนเวทีด้วย เอ็ง ยิ้มและเดินตามฝรั่งร่างใหญ่อย่างเขินๆ แต่ในไม่กี่นาทีข้างหน้า เอ็ง หัวเราะสนุกสนานมากขณะที่ฝรั่งร่างใหญ่เล่นละครกับเขาในเรื่องการทักทายระหว่างไทยและชาวตะวันตก เอ็ง พบว่าฝรั่งผู้นี้เป็นเหมือนยักษ์ที่อ่อนโยน และสร้างความอบอุ่นในห้องด้วยตลกและความขำขัน หลังกิจกรรมอันอบอุ่นนี้ ชันนี่หยิบไม่ค้แล้วเริ่มสร้างความตื่นตาตื่นใจ

ด้วยเกมส์ทักษะภาษา สอนเรื่องคำบุพบท และ เล่นเกมส์ด้วยบอลเป็นทีม พร้อมการบ่งชี้อารมณ์ด้วยเกมส์รับบทบาท – หยุดนึ่งให้ทุกคนได้เข้าร่วม ทุกสิ่งล้วนเป็นการเรียนรู้เฉพาะแบบสำหรับเด็ก เหล่าเกมส์และเพลงที่เราสอนมีหลักไว้กับการเรียนรู้ประเภท kinetic และการใช้สอยประสาทสัมผัสของมนุษย์ให้มากที่สุด เป็นผลให้ เด็กยอมพลอยไปกับขั้นตอนการเรียนรู้ จนไม่ตระหนักว่าได้ซึมซับความรู้จากกิจกรรมเหล่านี้มากเพียงใด

ที่จังหวัดกาญจนบุรี เราจัดทำโปรแกรมที่โรงเรียนเหล่านี้: Ban Poo Muang-Poo Pong, Ban Bang Tee Lang, Ban Lung Kang, & Ban Chong Kaep

ในเดือนที่ผ่านมา เราจัดโปรแกรมเช่นนี้ในเนินเขาเขี้ยวใหม่ที่ School for life, Ban Toon Pong, Ban Bang Hai และ Ban Bo Hin หนึ่งในจุดเด่นคือการเยี่ยมชม School for Life – ซึ่งอยู่ในป่าลึกในภูเขาของดอยสะเท็ด School for life เป็นที่ลี้ภัยของเด็กๆ 120 คนจากต่างเผ่าได้แก่ Muser, Tai Yai, Ahka, Lisaw, Hmong and Karen. พ้นหลังทางสังคมของเด็กได้แก่:

- เด็กไร้พ่อแม่ที่ติดเชื้อ AIDS โดยไม่มีญาติ หรือโดยญาติมีระดับต่ำยากจน;
- เด็กกำพร้าและผู้รอดจากภัยสึนามิ;

- เด็กกำพร้าซึ่งสูญเสียพ่อแม่ เช่น ตกเป็นเหยื่อใน “สงครามยาเสพติด”

เด็กที่ไม่อาจเข้าถึงผู้ปกครองได้ เช่น ผู้ปกครองติดคุกตลอดชีวิต;

- เด็กที่ถูกบังคับให้ทำงาน;
- เด็กจากถิ่นเขาที่ไม่สามารถมีการศึกษาในโรงเรียนได้

โรงเรียนแห่งนี้ไม่อยู่ในรายการโรงเรียนในท้องถิ่น เราจึงคงมองข้ามโรงเรียนชุมชนแห่งนี้หากผู้จัดการโครงการของเรา ปีเตอร์ ผู้ขอบคุณก ไม่เสนอความคิดที่จะขับพาเราทุกคนขึ้นไปที่ศูนย์วิจัย Huai Hong Krai ซึ่งเขาอยากไปชมนกยูง เราติดตามไป ด้วยสิ่งนำดึงดูดเช่น การได้ชมหม้ออาทิตย์ กวางซัมบาร์ และสัตว์เลื้อยลูกด้วยนมหลากหลายชนิด

ที่ Ban Bo Hin, เด็กนักเรียนสวมใส่เครื่องแบบภาคเหนือตามประเพณี ชันนี่นำทางเด็กๆ ในวิธีแสดงออกอารมณ์

เราผ่านป่าย่นะนำทางไปสู่ School for Life (บอกว่าเข้าไปในป่าอีก 3 กิโลเมตร) ความอยากรู้อยากเห็นคลอใจให้เราไปตามทางอ้อมอันยืดยาวตามถนนทรายอันคดเคี้ยวเข้าไปในป่าดง ในที่สุด เราไปถึงที่ราบ และเห็นเด็กหลังหนึ่ง ต่อจากนั้น หลังพบว่ามึนักเรียน 120 คน เราเสนออย่างดีใจว่าจะจัดทำโปรแกรมในเช้าวันต่อไปเลยทีเดียว ซึ่งกลายเป็นประสบการณ์ที่ดีเยี่ยมด้วยนักเรียนที่ร่วมมือเป็นอย่างดี

หลังจากนั้น เราลงเขาไปตามที่นัดหมายที่โรงเรียน BAN BO HIN เมื่อเราไปถึง เราเห็นว่านักเรียนทั้งโรงเรียนกำลังนั่งรอเราอยู่ข้างนอก (เนื่องจากที่พวกเขาไม่มีห้องประชุม) ซึ่งต่างก็รอเราและตั้งตารอคอยกิจกรรม ความตื่นเต้นของนักเรียนสูงส่งมาก แล้วเด็ก ๆ ตอบทุกคำแนะนำอย่างร่วมมือซึ่งทำให้รายการสนุกสนานและเข้าร่วมได้ทุกคน

อีกครั้งหนึ่งเมื่อไปเยือนอ. แม่ริมจังหวัดเชียงใหม่ มีผู้หนึ่งเสนอว่าเรา

เด็ก ๆ จากโรงเรียนชุมชนชาว Hmong ด้วยชุดวีซีดี 10 แผ่นของโปรแกรมศึกษาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ควรไปเยี่ยมชมโรงเรียน Hmong ชื่อ BAN BANG HAI คนบอกเราว่า “ขึ้นไปถนนสายนี้ไม่ไกลนัก” เราจึงขับขึ้นไป ขับต่อไป แล้วขับอีกต่อไป.. แต่ไม่เห็นสัญลักษณ์โรงเรียนแต่อย่างใดเลย เราเกิดความสงสัยและถึงกับเลี้ยวกลับไปดูว่าเรามองข้ามป้ายหรือทางเข้าหรือเปล่า ชาวบ้านก็ยังบอกให้เราขับเขาต่อไป เราคงขับไปประมาณ 11 กิโลเมตรแล้วจึงถอนหายใจอย่างโล่งอกที่พบป้ายว่ามีชุมชน Hmong มีนักเรียนอยู่จำนวนทั้งหมด 90 คน เราเห็นด้วยที่จะรับนักเรียนทั้ง หมดมาเข้ากิจกรรมเลย คำถามต่อไปยังมีอยู่ว่า จะจัดที่ไหนดี? โรงเรียนยากจนเหล่านี้หลายแห่งไม่มีบริเวณอื่นนอกจากห้องเรียนและห้องอาหาร ห้องอาหารเป็นทางเลือกเดียว เราจึงขนย้ายโต๊ะและที่นั่งออกไปเพื่อจัดทำที่ว่างสำหรับเด็ก ๆ ทุกคน

สรุปก็คือ เราพบว่าเด็กชาวเขามีความอบอุ่น ความแจ่มใสและการร่วมมืออย่างเบิกบานที่ล้นนำดึงดูด เด็ก ๆ น่ารักเหล่านี้จับใจเราด้วยชุดพื้นบ้านอันสดใสของเขาเช่นเดียวกัน

School for life: การเรียนภาษาอังกฤษเสมือนการเต้นรำเลยละซี!

โรงเรียนท้องถิ่น BAN TOONG PONG ใน Mae Rim รับสอนนักเรียนไทยและนักเรียนชาวเขาจากเผ่า Tai Yai, กะเหรี่ยง และ Lisu

รูปภาพที่แสดงให้เห็นวิสัยทัศน์ความเป็นไทย : ความสำคัญที่ยั่งยืนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพุทธศาสนาในสังคมแม่สำหรับผู้ที่ไม่ใช่คนไทย – เช่นเดียวกับเด็กกะเหรี่ยงผู้นี้หรือชาวต่างชาติเช่นปีเตอร์ในประเทศไทย

PROJECT SPONSORS :

FAMILY CARE FOUNDATION

FUJITSU THAILAND CO.

TONG GARDEN CO>

(ต่อจากหน้าแรก) เราจึงต้องเอาให้เธอสงบปากสงบคำไปเลย ฉันพูดว่าเพราะฉันกลัวคลิกกับเธอฉันมันตั้งแต่เข้ามาอยู่ในฐานะเพื่อน / ผ่านในศาล และที่ปริยาย ตลอดทั้งเรื่องนี้เป็นงานหนักจริงๆ เราต้องรวบรวมเอกสารสำหรับตำรวจและอัยการ รายละเอียดต่างๆที่จะต้องใช้เป็นหลักฐาน ลำคินทางหลายครั้งก็แสนจะแพงเพื่อไปที่ศาลตามนัด แล้วยังต้องหยุดงานจึงกับการเจรจาต่อรองที่ไร้ผล นอกจากนี้ยังต้องใช้เวลาหลายสัปดาห์ในการพิมพ์ พรีนทร์ และหาหลักฐานกับคำพยาน เพื่อนของเรายกขานหาความช่วยเหลือจากสภาพทนายความแห่งประเทศไทย ซึ่งในที่สุดเขาก็ได้รับคำบอกเล่าว่าไม่มีทนายผู้ชายคนไหนยอมว่าความคดีเช่นนี้ แต่ยังมีคดีที่เรามีได้พบคนที่เราหวังไว้ คืออดีตผู้คุมเรือนจำที่เกิดเหตุการณ์ทนายกรรม และควบคุมอัยการ เขาออกจากการงานและไปเรียนกฎหมายเพื่อที่จะช่วยปกป้องคนที่ต้องการความช่วยเหลือของเขา คดีนี้ต้องการทนาย 2 คน เป็นทนายหญิง 1 คนเพื่อช่วยเหลือในเรื่องความละเอียดอ่อนด้านของผู้หญิงและครอบครัว และอีกคนเป็นผู้ชาย เพื่อให้ผู้พิพากษาเริ่มที่จะยอมรับคดีของเราหรือรับเราอย่างจริงจังขึ้น ผู้พิพากษาหญิงคนหนึ่งกล่าวกับเราว่าเออ เห็นแก่งี้ที่เราร้องขออย่าและเป็นผู้ปกครองเสริมด้วยลูก อีกคนต้องการให้พาดพิงที่ศาลเพื่อพบญาติ เราคิดว่าเรากำลังไปปรีคินกันถึงขั้นแหละ ในที่สุดก็มีการแต่งตั้งทนายหญิงขึ้น แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังไม่เห็นใจไป และปฏิเสธที่จะทำงานร่วมกับคดี เราเสียพลังงานไปมากมายในการที่พยายามทำให้เกิดความสงบแทนที่จะสามัคคีกันเพื่อสู้กับศัตรูที่แท้จริง ความยุติธรรม และการทนายกรรม ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆเกิดขึ้น แล้วยังมีเรื่องใหญ่กว่าที่มันไม่ใหญ่มากอีก นั่นคือเราเจอโจมดีในทุกด้านอย่างไม่มีสุดท้ายออกจากการทำนายล่วงหน้าในทางลบว่า เธอจะแพ้คดี และต้องใช้เวลาหกถึงเจ็ดปีกว่าคดีอาญาจะสิ้นสุด นั่นหมายความว่าเราเดินทางออกนอกประเทศจะเป็นไปไม่ได้เลย และเธอยังต้องเผชิญกับคำพิพากษาที่จะถูกทำร้ายแต่ถ้ารู้ว่าจะอยู่ที่ไหน ในเวลานั้นแรงสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อนฝูง และแม้แต่คนที่ไม่เคยรู้จักเลยล้วนแต่เป็นกำลังใจทั้งสิ้น โชคดีที่ว่าหนึ่งปีต่อมาเธอเข้าในสถานหนึ่งคือในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในขณะที่ชีวิตเริ่มสบายขึ้นแต่เธอยังคงรู้สึกเหมือนอยู่กับงานเอกสารต่างๆ กับการศึกษาที่ยุ่งยากที่ยังคงต้องเผชิญอยู่ แต่แล้วอย่างที่ไม่คาดคิดมาก่อนในท่ามกลางสถานการณ์อันไม่น่าเชื่อ และนำมหัศจรรย์นี้ ทิศทางการต่อสู้ก็เปลี่ยนไป สามปีของเธอถูกขังในระหว่างพิจารณาคดีเป็นเวลา 14 วันในขณะที่รอการแจ้งความคดี – สิ่งนี้ทำให้เขามีหน้าที่ที่อ่อนลง หลังจากนั้นไม่

แล้วผู้พิพากษาที่ออกหนังสือเป็นคำสั่งว่าทั้งสองฝ่ายจะตกลงในเรื่องนี้กันภายในหนึ่งสัปดาห์ที่ศาลครอบครัว กับขับให้ทั้งสองกลับมาพร้อมกัน ข้อตกลงดังกล่าวนี้ในวันจันทร์ถัดไป เพื่อจะได้ปิดคดี

ดูเหมือนว่าศาลอาญาไม่ค่อยสบายใจที่จะพิจารณาคดีนี้ เรอเองก็ไม่ทราบแน่ชัดว่าด้วยสาเหตุใด แต่ด้วยผลที่ออกมาทั้งตัวเธอและลูกจะมีความปลอดภัย ได้สิทธิ์ของเธอลงคืนมา สามารถที่จะเดินทางต่อไปได้ และใช้ชีวิตของคนเองได้ ดูเหมือนว่านี่น่าจะเป็นการจบแบบง่าย แต่โชคไม่ดีที่วอเอ็ม.ต้องสู้กับฝันร้ายอีกอย่างคือคดีอาญาและอุปสรรค ด้วยน้ำตาและคำอธิษฐานกับการที่เราอยู่ในภาวะที่ต้องดิ้นรนสุดฤทธิ์ เราแทบจะต้องจับเอาเจ้าหน้าที่ และทนายทั้งสองของเธอเป็นตัวประกันจนกว่าพวกเขาจะทำสิ่งต่างๆที่จำเป็นสำหรับเธอให้เสร็จ คดีนี้เล่าจริงๆ แม่แควินที่สุดท้ายยังถูกจับกุมด้วยรายละเอียดหมิ่นหมิ่นของพวกข้าราชการหัวคือ พวกเขาจะปฏิเสธชัยชนะของเราเพียงแค่ว่าคดีที่ย้ายไปจากชื่อของเด็ก แล้วยังเป็นความคิดพลาดของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานนั่นเองด้วย อย่างไรก็ตามด้วย

ฉันเห็นอีกครั้งว่า เมื่อเรารู้ปกป้องสิ่งที่เป็นธรรม ด้วยความมุ่งมั่นอย่างจริงจัง เราประสบความสำเร็จด้วย

การอธิษฐานอย่างสุดใจกับปฏิหารย์ที่ยิ่งใหญ่ ที่ทำให้ระบบ “ทำไม่ได้” ที่เป็นอุปสรรคนั้นกลายเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ได้เร่งทำอะไรที่จะต้องทำให้เสร็จๆไปเพื่อจะได้รับกลับบ้าน ความยุติธรรมเป็นฝ่ายชนะ เป็นที่น่าอัศจรรย์เรารีบออกจากสำนักงานเทศบาลก่อนเวลาหนึ่งทุ่มเล็กน้อย เพื่อขึ้นเครื่องบินเวลา 19.35 น. กลับกรุงเทพฯ ในคืนวันศุกร์ อันเป็นเวลาหลังจากที่ตามปกติแล้วสำนักงาน และศาล ญาติเวลาทำการแล้ว ผู้หญิงหนึ่งคนและบุตรชายของเธอปลอดภัย สิทธิของสตรีได้รับการปกป้อง เราแทบจะเป็นบ้าไปเลยกับกระบวนการนี้ แต่นั่นก็เป็นการต่อสู้ที่คุ้มค่า สิ่งที่แสดงให้เห็นตลอดคดีนี้ทำให้ฉันเชื่ออย่างจริงจังว่า ทางเลือกเล็กๆ และการอธิษฐานเล็กๆ ที่ทำให้เรามุ่งไปนทิศทางการที่ถูกต้องสามารถเปลี่ยนแปลงประวัติชีวิตทั้งชีวิตของคนหนึ่งได้ ประสบการณ์ครั้งนี้เป็นบทเรียนถึงพลังของการเอาชนะโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ

การต่อสู้ในหน็ดหนือ และเหลือเชื่อ หลายครั้งหลายหนที่ดูเหมือนว่าการยอมแพ้น่าจะเป็นสิ่งที่ง่ายและถูกต้อง แต่นั่นคือช่วงเวลาที่เราต้องสู้ให้หนักขึ้น ฉะนั้นเรื่องนี้จึงขอให้เป็นการสรรเสริญแก่เพื่อนของฉันทันถึงความกล้าหาญของเธอ เธอเอาตัวเธอออกมาได้อย่างจริงจังไม่ปรองดองเรื่องราว ทั้งยังเป็นเรื่องน่าเศร้า เพื่อทำให้สิ่งที่คิดกลับมาถูกต้องสำหรับตัวเธอและลูก เธอได้ยื่นหัตถ์ขึ้นเพื่อผู้หญิงอื่นๆ และเด็กๆ ด้วยความเสี่ยงและทำทนายต่อสารพัดสิ่ง แม้แต่ระบบต่างๆ เธอกลายเป็นคนใหม่ที่คิดว่าเดิมโดยผ่านกระบวนการนี้จดหมายข่าวฉบับนี้ขออุทิศแก่ผู้หญิงทุกคนที่ต้องทนทุกข์อยู่ในมือของคนที่ไม่เห็นอกว่า และหมดความอดทนพร้อมกับรู้สึกว่าคุณเธอมีสิทธิ์ที่จะผลักดันให้เป็นไปตามความประสงค์ของพวกเขา ในช่วงเวลาที่เรากำลังสู้คดี หลายครั้งที่เราได้เห็นผู้หญิงหลายคนต้องเสียลูกไปอย่างไม่มียุติธรรมให้กับผู้ชายที่น่าอับชรา เป็นเรื่องที่น่าเจ็บปวดหัวใจจริงๆ

คำอธิษฐานของฉันทันนะหรือ? นั่นก็ขอให้เราทุกคนสามารถรักษาทัศนคติที่ว่าเราทำในส่วนของเราเพื่อผู้อื่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนที่ไม่สามารถปกป้องตนเองได้ และขอให้ช่วยกันก่อให้เกิดความแตกต่างต่อไป

Making a Difference

การดำเนินชีวิตเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนที่เราบ้ใช้

Central Thailand Mission เป็นหนึ่งในโปรเจกต์ที่ขึ้นตรงกับ - Family Care Foundation - ซึ่งเป็นมูลนิธิที่ลงทะเบียนในอเมริกา tax-exempt, non-profit, IRS-approved 501 (c)(3) public charity.

ตั้งฐานในกรุงเทพเป็นเวลา 20 ปี CTM ได้พยายามที่จะช่วยผู้ด้อยโอกาสในหลากหลายวิธี

- เป็นสะพานเชื่อมโยผู้คนที่มีความต้องการกับผู้ผลิต
- บริจาค เครื่องอุปโภคบริโภคแก่สถานที่ที่ขาดแคลน
- สปอนเซอร์หรือหาสปอนเซอร์แก่โปรเจกต์ต่างๆเป็นต้น สร้างเครื่องเก็บน้ำสำหรับโรงเรียนแห่งหนึ่ง สร้างสถานที่เลี้ยงดูเด็ก
- ให้คำปรึกษาและกำลังใจแก่ผู้พิการหรือเป็นโรคเรื้อรังใกล้ตาย ผู้คิดเช็เออดส์ ผู้หญิงและเด็กที่ถูกทารุณกรรม
- เตรียมความพร้อมกับเด็กที่จะถูกนำไปเลี้ยงเป็นเด็กบุญธรรม
- ให้คำปรึกษาและวางแผนกับอาสาสมัครนานาชาติที่อยากสละเวลาส่วนตัว ฝีมือหรือสิ่งของ เพื่อช่วยคนอื่น
- มอบความรักของพระเจ้า กำลังสมอง และการปลอบโยนแก่ผู้ที่ต้องการและกำลังแสวงหาเส้นทางดำเนินชีวิตที่มีความหมาย

“...ทางเลือกเล็กๆ และการอธิษฐานเล็กๆ ที่ทำให้เรามุ่งไปนทิศทางการที่ถูกต้องสามารถเปลี่ยนแปลงประวัติชีวิตทั้งชีวิตของคนหนึ่งได้...”

นานเราถูกเรียกตัวไปยังศาลอาญาเพื่อรับรู้ในการแก้คำฟ้องของเขา และเพื่อรับทราบคำตัดสินว่าศาลจะรับฟังคดีนี้หรือไม่ จำเลย โจทก์ ทนาย อัยการ และตัวตนเอง ถูกเรียกไปต่อหน้าผู้พิพากษา การที่เราเป็นผู้หญิงต่างชาติทำให้กลายเป็นจุดสนใจอย่างมากหลังจากที่สืบความจากจำเลย และโจทก์แล้ว ผู้พิพากษาอาวุโสประกาศว่า “เราไม่สามารถจะพิจารณาคดีนี้ต่อไปได้ เนื่องจากดูเหมือนว่าไม่มีพยานหลักฐานทางภาพเพียงพอ” สามปีของเธออยู่กับทนายซึ่งพยักหน้ารับอย่างยินดี อัยการได้แย้งอย่างไม่เต็มที่ว่าเขาพร้อมที่จะฟ้องในขณะที่ศาลอาญาออกสารในแฟ้มคดีนี้ เรากลับมาหใจและเตรียมพร้อมที่จะเข้าสู่การต่อสู้อย่างเต็มที่ ทันใดนั้นปฎิหารย์จากคำอธิษฐานของเราก็เกิดขึ้น ทนายชายของเราได้พูดแทรกขึ้นมาในประเด็นที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิงจากที่กล่าวถึงพิจารณาคดีว่า “ได้เท่าที่รับ หากผู้ชายคนนี้นักกฎหมาย เขาที่ยังคงเป็นพ่ออยู่ และด้วยความรักเขาวงจะให้ออกาสลูกชายของเขาได้เดินไต่ในต่างประเทศ และได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย” เท่านั้นและทนายที่ฟังลง ผู้พิพากษาเปลี่ยนใจอย่างกะทันหันเพราะหาทางออกอย่างไม่มีให้จ้านำมาให้ขุนให้สำหรับคดีที่ต้องแตกหักกันอันยาวนานนี้ ด้วยความสุภาพรอบคอบแบบไทยอันน่าทึ่ง พวกเขารวมตัวกันราวกับฝูงฝูงใหญ่เข้าข้างเราทั้งศาล ในขณะที่เผชิญหน้ากับฝ่ายสามพิชกหน้าให้เขาเห็นด้วยว่าเขาควรที่จะยินยอมค่านั้นและให้สิทธิ์เอ็ม.เต็มทีในตัวลูกในฐานะพ่อผู้รักลูกควรกระทำ หรือไม่ก็เช่นนั้นเขาจะต้องคืออาญาและอาจจะถูกจำคุก

CTM
Box 40, Minburi P.O
Thailand 10510
PLEASE CONTACT us at:

HP: (66) 081-6971409
Fax: (66) 2-5109079

Central Thailand Mission เป็นองค์กรอาสาสมัครที่ปราศจากผลกำไรตอบแทน ในทุกๆ โครงการ ทุกๆ กิจกรรมของเรานั้นได้รับความช่วยเหลือ จาก กลุ่มบริษัทต่างๆ รวมถึงผู้ใจกว้างทั่วไป โปรดติดต่อเรา ถ้าคุณต้องการมีส่วนร่วม และสนับสนุนในสิ่งที่เราทำ

We're on the web!
www.familycare.org/network/p20.htm